

Фонд за хуманитарно право (ФХП) представио је данас у Подгорици поименични попис 272 држављана Црне Горе који су погинули или нестали у оружаним сукобима у Словенији, Хрватској и Босни и Херцеговини у периоду 1991. до 1995. године.

Директорка ФХП Наташа Кандић је рекла да је обавеза сваког друштва да направи биланс колико је особа страдало и нестало. Према њеним речима, невладине организације много су урадиле када је су у питању жртве рата. "Али, процес суочавања са прошлошћу не може остати у рукама невладиних организација, већ мора да носи печат државе", казала је Кандићева, пренела је црногорска новинска агенција МИНА.

"Када се упореди број страдалих са државама у региону, Црна Гора има далеко мање страдалих од осталих. Али страдање и једног човека је велика катастрофа", казала је она. „Дошло је време да се свако име зна, да се упамти, да се направи попис и да преживели који су били сведоци, говоре шта се догодило", рекла је Кандић. Сви су осетили, навела је она, да постоји потреба за поименичним пописом, како у будућности не би било манипулације бројкама. „Сада ће се свако ко је страдао, знати именом и презименом. Сви су схватили да се мора прекинути балканска пракса и култура - да се говори о бројкама, а да се не знају имена страдалих", рекла је она.

Кандић сматра да, када би питали политичаре о именима жртава рата, не би знали да их наброје. „Када су имена јавно записана, и када се налазе у државном документу, онда је то трајно сећање на тешко бреме прошлости, на рат као једну највећу људску катастрофу", рекла је она.

Кандић је рекла да јавно записана имена имају потенцијал да одвраћају људе да икада више узму оружје и крену да бране државне интересе. Она је казала да јој је жао што нема представника Министарства одбране јер, како је навела, највише страдалих је оних који су припадали тадашњој Југословенској народној армији. „Министарство има најћећу обавезу да помогне стварању поименичног пописа јер су позиви, у име државе, ишли из војних органа", закључила је Кандићева.

(Танјуг)